

**Ба Шурои диссертатсионии 6D.KOA-019
назди Донишгоҳи миллии Тоҷикистон**

ТАҚРИЗИ

роҳбари илмӣ ба диссертатсияи Собиров Мирали Шералиевич дар мавзӯи «Принсипи эҳтимолияти бегуноҳӣ: асосҳои назариявӣ-ҳуқуқӣ ва таъмини амалӣ намудани он дар муҳофизати ҳақуқҳои инсонии Ҷумҳурии Тоҷикистон» барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.09 – Ҳуқуқи муҳофизати ҳақуқҳои инсонии

Мутобиқати муҳтавои диссертатсия ба номи мавзӯ ва ихтисосе, ки тибқи он таҳқиқот анҷом дода шудааст.

Мавзӯи таҳқиқоти диссертатсионии Собиров Мирали Шералиевич «Принсипи эҳтимолияти бегуноҳӣ: асосҳои назариявӣ-ҳуқуқӣ ва таъмини амалӣ намудани он дар муҳофизати ҳақуқҳои инсонии Ҷумҳурии Тоҷикистон» барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.09 – Ҳуқуқи муҳофизати ҳақуқҳои инсонии омода шудааст. Мавзӯ ва мазмуну таҳқиқот бо шиносномаи ихтисоси 12.00.09 – Ҳуқуқи муҳофизати ҳақуқҳои инсонии, ки бо қарори Раёсати Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 сентябри соли 2021 №7 тасдиқ шудааст, мувофиқ мебошад.

Рисолаи мазкур ба яке аз масъалаҳои муҳим ва муҳаббатҳои муҳофизати ҳақуқҳои инсонии бахшида шудааст. Унвонҷӯ рисоларо саҳеҳ ва дар сатҳи баланди илмӣ ба риштаи таҳлил қарбона, зимни таҳия ва омодагии он аз ҷиҳати назариявӣ ва амалӣ як қатор тавсияву пешниҳодҳои илман асоснок намудааст. Гузашта аз ин, ҳангоми таҳияи рисола бевосита ба осори олимони ватаниву хориҷӣ таъия намудааст. Ҳамзамон таҳлили муқоисавӣ-ҳуқуқии Кодексҳои муҳофизати ҳақуқҳои инсонии давлатҳои узви ИДМ мазмуну муҳтавои рисоларо пурғановат гардондааст.

Бояд зикр намуд, ки унвонҷӯ Собиров М.Ш. соли 2013 ба шӯбаи рӯзонаи факултети ҳуқуқшиносии ДМТ дохил шуда, соли 2018 онро бо

дипломи аъло хатм намудааст. Худи ҳамон сол ба риштаи магистратураи факултети мазкур дохил шуда, онро низ соли 2020 бо дипломи аъло хатм менамояд. Номбурда аз соли 2018 инҷониб дар вазифаи ассистенти кафедраи ҳуқуқи судӣ ва назорати прокурории донишгоҳ қору фаъолият менамояд. Аз соли 2021 инҷониб ҳамчун унвонҷӯи кафедраи болозикр маҳсуб меёбад. Хотирнишон бояд сохт, ки муҳаққиқ дорои сифатҳои хуби ахлоқию сиёсӣ, рафтори намунавӣ ва ҷаҳонбинии васеи илмӣ буда, шахси масъулиятшинос аст ва фаъолияти илмиву эҷодии худро ба таври дахлдор ба анҷом мерасонад. Мавсуф аз соли 2018 то соли 2023 масъулияти раиси Созмони ҷавонони факултетро ба зимма дошта, айни замон ҳамчун сармуҳаррири рӯзномаи «Минбари ҳуқуқшинос»-и факултети ҳуқуқшиносӣ ба ҳисоб меравад. Гузашта аз ин, пайваста дар ҷамъиҳои илмии сатҳи гуногун фаъолона ширкат варзида, маърузаҳо қироат менамояд. Аз замони фаъолият то кунун ҳамчун омӯзгор аз ҷанҷи «ҳуқуқи муҳофизати ҳаққонӣ», «мақомоти ҳифзи ҳуқуқ» ва «назорати прокурорӣ» ба шоғирдон дарс мегӯяд. Ҷаммуаллифи ду васоити таълимӣ аз ҷанҷи ҳуқуқи муҳофизати ҳаққонӣ ба ҳисоб меравад. Маҳз дилбохтагӣ ва тавачҷӯҳи ҷамъагии ӯ ба масъалаҳои муҳими муҳофизати ҳаққонӣ боис гардидаанд, ки муҳаққиқ мавзӯи мазкурро ҳамчун мавзӯи рисолаи номзадӣ интихоб намуда, дар пайвандӣ ба он як тадқиқоти арзишманди комили илмиро ба итмом расонидааст.

Теъдод ва мувофиқати интишороти натиҷаҳои асосӣ ба талаботи мавҷуда.

Оид ба муҳтавои диссертатсия унвонҷӯ 2 воситаи таълимӣ, 14 мақолаи илмӣ, аз ҷумла 4 адади он дар маҷаллаҳои тақризшавандаи тавсиянамудаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти ҚТ ва 10 мақола дар нашрияҳои дигар ба нашр расонидааст. Дар интишорот таклифу пешниҳодҳо ва хулосаву тавсияҳои муаллиф дарҷ гардидаанд. Теъдоди маводи ҷопшуда ба банди 35 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ,

ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ гардидааст, мутобиқ мебошад.

Саҳми довталаб дар иҷрои таҳқиқоти диссертатсионӣ.

Саҳми шахсии муаллиф дар он ифода меёбад, ки ӯ вобаста ба мавзуи мазкур навгониҳо ва нуқтаҳои илмие манзур намудааст, ки онҳо метавонанд минбаъд барои рушду такомули илми кишвар ба вижа КМЧ ҚТ мусоидат намоянд. Ҳамчунин вобаста ба мавзуи мазкур муаллиф дар семинарҳо ва конференсияҳои илмӣ-назариявии сатҳи ҷумҳуриявӣ ва байналмилалӣ мақолаҳои илмӣ пешниҳод намуда, маърузаҳо қироат намудааст.

Аҳаммияти рисолаи мазкур дар он зоҳир меёбад, ки дар натиҷаи таҳқиқоти диссертатсионӣ хулосаҳо ва пешниҳодҳои овардашуда, метавонанд барои аз байн бурдани мушкилоте, ки дар амалияи тафтишотӣ ва судӣ ба назар мерасанд хидмат намоянд ва дар ин замина барои рушду такомули илми кишвар аз ҷумла моддаҳои дахлдори Кодекси муҳофизатии ҷиноятӣ ҚТ аз ҳар ҷониб мусоидат намоянд. Гузашта аз ин, мумкин аст ҷамъи онҳоро дар муассисаҳои таҳсилоти олии касбии ҳуқуқӣ ҳангоми тадриси фанни «ҳуқуқи муҳофизатии ҷиноятӣ», «назорати прокурорӣ» ва «мақомоти хифзи ҳуқуқ» мавриди истифода қарор дод.

Мақсад аз навиштани рисолаи мазкур нигоштани як қатор хулосаву пешниҳодҳо ҷиҳати баратараф намудани бархе аз мушкилоте вобаста ба принсипи эҳтимолияти бегуноҳӣ ҷойдошта, ки дар ҷараёни пешбурди парвандаи ҷиноятӣ дар давраи тафтишоти пешакӣ ва судӣ ба назар мерасанд, махсуб меёбад. Зеро, риоя ва иҷроиши ин принсип ҳам дар давраи тафтишоти пешакӣ ва ҳам дар давраи судии пешбурди парвандаҳои ҷиноятӣ, вазифаи аввалиндараҷаи мақомоти таъқиби ҷиноятӣ ва судӣ ба ҳисоб меравад.

Аз рӯйи мақсадҳои гузошташуда, дар рисола вазифаҳои зерин мавриди баррасӣ қарор гирифтааст:

- таҳлилу омӯзиши ҳамаҷонибаи мафҳуми принсипи эҳтимолияти бегуноҳӣ;
- муайян кардани таърихи пайдоиш ва ташаккули эҳтимолияти бегуноҳӣ;
- омӯзиши ҷой ва нақши принсипи эҳтимолияти бегуноҳӣ дар низоми принсипҳои мурофиаи ҷиноятӣ;
- муайян намудани амалишавии принсипи эҳтимолияти бегуноҳӣ ва оқибатҳои мурофиавии он дар давраи тосудии мурофиаи ҷиноятӣ;
- амалишавӣ ва риояи принсипи эҳтимолити бегуноҳӣ дар давраи судии пешбурди парвандаҳои ҷиноятӣ;
- омӯзиши таҷрибаи байналхалқии принсипи эҳтимолияти бегуноҳӣ.

Навгонии илмии таҳқиқот дар он аст, ки дар Ҷумҳурии Тоҷикистон аввалин маротиба чунин пажӯҳиши мукаммали илмӣ оид ба принсипи эҳтимолияти бегуноҳӣ мавриди таҳқиқ қарор гирифтааст. Дар рисола тарзи риоя ва амалишавии принсипи эҳтимолияти бегуноҳӣ аз ҷониби мақомоти таъқиби ҷиноятӣ ва суд ба риштаи таҳлил кашида шуда, дар ин замина аз ҷониби муаллиф як қатор тақлифу пешниҳодҳои назариявӣ ва амалӣ, ки метавонанд барои риоя ва иҷроиши пурра, ҳамаҷониба ва холисонаи ин принсипи калидӣ дар мурофиаи ҷиноятӣ нақшгузор бошанд, манзур гардидааст. Ҳамчунин дар рисола мафҳумҳои нав, тағйиру иловаҳо ба моддаҳои дахлдори КМҶ ҚТ, амалишавии ин принсип дар давраҳои гуногуни мурофиаи ҷиноятӣ ва ғайра пешниҳод гардидааст.

Дар муқаддима мубрамияти мавзӯ, асоснокии он ва дараҷаи коркарди илмӣ нишон дода шудааст.

Дар боби якуми диссертатсия, ки «Асосҳои назариявӣ-ҳуқуқии принсипи эҳтимолияти бегуноҳӣ» ном гирифтааст мафҳум, моҳият ва аҳамияти принсипи эҳтимолияти бегуноҳӣ, таърихи пайдоиш, эътирофу мустаҳкамнамоии меъёрию ҳуқуқӣ ва инкишофи принсипи эҳтимолияти

беғуноҳӣ ва инчунин ҷойи принципи эҳтимолияти беғуноҳӣ дар низоми принципҳои муурофиавии ҷиноятӣ ва алоқамандии он бо дигар принципҳо мавриди омӯзиш ва таҳқиқоти илмӣ қарор гирифтааст.

Муаллиф зимни тадқиқоти диссертатсионии худ паҳлуҳои гуногуни онро зерин пажӯҳиш қарор дода, иброз мекунад, ки эҳтимолияти беғуноҳӣ марҳилаҳои гуногунро сипарӣ намудааст, то ки дар қонунгузори муурофиавии давлатҳо инъикоси воқеии ҳудро пайдо намояд. Танҳо бо мурури замон ин принцип хусусияти муурофиавӣ-ҷиноятиро касб намуда, аз ҷониби ҷомеаи ҷаҳонӣ ба сифати яке аз принципҳои асосии муурофиавии ҷиноятӣ шинохта шудааст. Моҳияти принципи эҳтимолияти беғуноҳӣ дар он аст, ки намегузорад шахс ғайриқонунӣ ва беасос аз озодӣ маҳрум гардад. Яъне, принципи мазкур кафолатдиҳандаи озодии инсон аз ҳар гуна таҷовузҳои беасосу ғайриқонунӣ маҳсуб меёбад. Ҳамчунин диссертант оид ба мафҳуми эҳтимолияти беғуноҳӣ, ки дар моддаи 20-и Конститутсияи ҚТ ва моддаи 15-и КМҚ ҚТ оварда шудааст, изҳори назар намуда, мафҳуми нави онро, ки аз ҷиҳати илмӣ асоснок гардидааст, пешниҳод менамояд. Зикр мегардад, ки дар дилхоҳ парвандаи ҷиноятӣ, новобаста аз шакли содиршавии он принципҳои муурофиавии ҷиноятӣ дар алоқамандӣ бо якдигар фаъолият намуда, яке дигарро пурра мегардонанд. Принципи эҳтимолияти беғуноҳӣ принципест, ки фаъолияти он аз лаҳзаи дастгир намудани шахс оғоз мегардад ва бидуни он дигар принципҳо фаъолияти босамари ҳудро ба роҳ монда наметавонанд. Яъне, принципи эҳтимолияти беғуноҳӣ бо ҳама принципҳои муурофиавии ҷиноятӣ, вобаста ба ҳолати муайян дар алоқамандии зич қарор дошта, амали ҳамаҷонибаи онҳоро кафолат медиҳад.

Боби дуюми диссертатсия «Таъмини амалӣ намудани принципи эҳтимолияти беғуноҳӣ дар давраҳои алоҳидаи муурофиавии ҷиноятӣ: мушкилот, роҳу воситаҳои ҳалли он ва дурнамои инкишоф» номгузорӣ шуда, дар доираи он ҳамчунин амали принципи эҳтимолияти беғуноҳӣ дар давраи тосудии муурофиавии ҷиноятӣ, амалишавии принципи

эҳтимолияти бегуноҳӣ дар давраи судии пешбурди парвандаҳои ҷиноятӣ ва таҳлили муқоисавӣ-ҳуқуқии принципи эҳтимолияти бегуноҳӣ дар Кодекси муҳофизаии ҷиноятии давлатҳои узви ИДМ мавриди омӯзишу баррасӣ қарор гирифтааст. Муаллиф иброз меорад, ки новобаста аз он ки парванда дар кадом давраи муҳофизаӣ қарор дорад принципи эҳтимолияти бегуноҳӣ ба таври пурра амал менамояд ва то эътибори қонунӣ пайдо намудани ҳукми суд фаъолияти худро қатъ наменамояд. Унвонҷӯ зимни таҳия ва омодагии рисола аз ҷиҳати назариявӣ ва амалӣ бевосита ба осори олимони ватанӣ хориҷӣ таъяс намудааст. Ҳамзамон дар рисола Кодекси муҳофизаии ҷиноятии давлатҳои узви ИДМ мавриди таҳлили муқоисавӣ-ҳуқуқӣ қарор дода шудааст, ки барои боз ҳам муқамалтар гардидани кор мусоидат намудааст.

Бо дарназардошти он ки имрӯз дар Кодекси муҳофизаии ҷиноятии давлатҳои узви ИДМ принципи эҳтимолияти бегуноҳӣ ба ҳама субъектҳои зарурӣ татбиқ намегардад, муаллиф таҳлили муқоисавӣ-ҳуқуқӣ намуда, бо хулосаҳои илман асоснок амали онро ба ҳама субъектҳои дахлдор (гумонбаршуда, айбдоршаванда ва судшаванда) роиҷ донистааст. Ҳамин аст принципи конституционии тобарҷо намудани адолати судӣ дар муҳофизаии ҷиноятӣ таҳти унвони «эҳтимолияти бегуноҳӣ».

Мавзуи диссертатсия, мундариҷаи он ва хулосаву тавсияҳои манзурнамудаи муаллиф дуруст ва ба мақсади рисола мувофиқ мебошанд. Ҳамчунин адабиёти дар диссертатсия истифодашуда низ ба пуррагӣ дурусту саҳеҳ мебошанд.

Хулоса ва пешниҳодҳои назариявӣ, амалӣ ва инчунин тавсияҳо оид ба тақмили қонунгузорию, ки дар рисола дарҷ ёфтаанд барои муҳити илми ватанӣ зарур буда, ҳамзамон барои тақмили Кодекси муҳофизаии ҷиноятии ҚТ заминаи мусоид фароҳам меорад. Дар ҷараёни гузаронидани таҳқиқот, муаллиф амалияи мақомоти тафтиши пешакӣ ва тафтиши судии кишвар, таҳлили парвандаҳои судҳои ноҳияҳои шаҳри Душанберо, ки барои тақмил додани рисола аз ҷиҳати амалӣ зарур буд, ба таври фарроҳ мавриди омӯзиш ва истифода қарор додааст.

Бояд иброз намуд, ки натиҷаҳои илмии таҳқиқоти диссертатсионӣ, аз ҷумла хулосаҳои назариявӣ, тақлифу пешниҳодҳо ва нуқтаҳои илмие, ки ба ҳимоя пешниҳод карда мешаванд, метавонанд дар ҷодаи рушду тақмили Кодекси муҳофизати ҷиноятии ҚТ, ба вижа принсипи эҳтимолияти бегуноҳӣ ва инчунин амалияи^{*} ҳуқуқатбиққунӣ саҳми назаррас дошта бошанд.

Тавре зикр гардид аз рӯйи мазмуну муҳтавои диссертатсия аз ҷониби муаллиф 2 воситаи таълимӣ, 14 мақолаи илмӣ (4 адади он дар маҷаллаҳои тақризшавандаи тавсиянамудаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти ҚТ) ва 10 мақола дар нашрияҳои дигар ба нашр расидааст.

Ҳамаи онҳо мубрамият ва зарурияти принсипи эҳтимолияти бегуноҳиро ифода намуда, навгонии илмӣ доранд, ки ин бевосита аз қорқард ва саҳми муаллиф вобаста ба принсипи эҳтимолияти бегуноҳӣ ва таъмини амалӣ намудани он дар муҳофизати ҷиноятии Ҷумҳурии Тоҷикистон далелат медиҳад. Ҳамчунин, ҳар як боб ва зербобҳои диссертатсия ба пуррагӣ мавриди омӯзиш қарор гирифта дар интиҳо хулосаву пешниҳодҳои мушаххас оварда шудааст.

Дарвоқеъ, андешаҳои болозикр^{*} далели равшани навгонии илмии таҳқиқоти диссертатсионӣ маҳсуб ёфта, бевосита саҳми мустақилонаи муаллифро зимни омодагии рисола нишон медиҳанд. Хулосаву тавсияҳо ва нуқтаҳои илмие, ки дар рисола оварда шудааст ҳам аз ҷиҳати назариявӣ ва ҳам аз нигоҳи амалӣ илман асосноканд.

Дар маҷмӯъ ин ҳама мусоидат ба он намудааст, ки таҳқиқоти илмӣ ҳама тарафа ва пурра анҷом дода шавад. Таҳқиқоти диссертатсионӣ ба талаботи Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №267^{*} тасдиқ гардидааст, ҷавобгу мебошад.

Бо ин назардошт диссертатсияи Собиров Мирали Шералиевич дар мавзӯи «Принсипи эҳтимолияти бегуноҳӣ: асосҳои назариявӣ-ҳуқуқӣ ва таъмини амалӣ намудани он дар муҳофизати ҷиноятии Ҷумҳурии Тоҷикистон» барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои

ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.09 – Ҳуқуқи муҳофизати ҷиноятӣ ба
ҳимоя тавсия карда мешавад.

Роҳбари илмӣ:

номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ, дотсент,
мудирӣ кафедраи ҳуқуқи судӣ ва
назорати прокурорӣ факултети
ҳуқуқшиносии Донишгоҳи миллии Тоҷикистон

Маҳмудов И.Т.

Суроға: 734023, Ҷумҳурии Тоҷикистон,

ш. Душанбе, м. Буни Ҳисорак

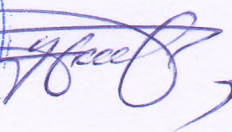
Тел.: (+992935-04-43-52);

Email: 1978_mahmudov@mail.ru

Имзои Маҳмудов И.Т.- ро тасдиқ мекунам:

Сардори РК ва КМ ДМТ

«06» март 2024 с.

Тавкиев Э.Ш.